

879

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 14 czerwca 2002 r.

w sprawie zakresu obowiązków oraz podstaw, zakresu i trybu udzielania zwolnień od zajęć służbowych funkcjonariuszom Straży Granicznej.

Na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres obowiązków funkcjonariuszy Straży Granicznej wynikający ze stosunku służbowego,
- 2) podstawy, zakres i tryb udzielania funkcjonariuszom Straży Granicznej zwolnień od zajęć służbowych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- 2) przełożony właściwy w sprawach osobowych — przełożonego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy,
- 3) funkcjonariusz — funkcjonariusza Straży Granicznej,
- 4) bezpośredni przełożony — osobę zajmującą stanowisko kierownicze bezpośrednio wyższe od stanowiska zajmowanego przez funkcjonariusza, poczynając od stanowiska kierownika sekcji (równorzędnego) lub dowódcy plutonu,
- 5) droga służbowa — tryb zwracania się funkcjonariusza do wyższego przełożonego za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego.

§ 3. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie poinformować przełożonego właściwego w sprawach osobowych o:

- 1) zmianie lub ustaleniu pisowni nazwiska lub imienia,
- 2) zmianie stanu cywilnego,
- 3) urodzeniu się dziecka, przysposobieniu albo przyjęciu dziecka na wychowanie lub utrzymanie,
- 4) podwyższeniu wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych,
- 5) utracie uprawnienia lub prawa wykonywania zawodu lub czynności, które pozostają w bezpośrednim związku z zajmowanym stanowiskiem służbowym,
- 6) zmianie adresu zamieszkania,

7) wszczęciu i zakończeniu postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego przeciwko niemu, małżonkowi lub dziecku pozostającemu na jego utrzymaniu,

8) ukaraniu za wykroczenie lub wszczęciu i zakończeniu prowadzonego przeciwko niemu postępowania w sprawie o wykroczenie.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz wykonuje, składając drogą służbową pisemny raport, załączając w razie potrzeby stosowne dokumenty.

3. Raport, o którym mowa w ust. 2, oraz załączone do niego dokumenty dołącza się do akt osobowych funkcjonariusza.

§ 4. 1. W przypadku wyjazdu za granicę niemającego charakteru służbowego funkcjonariusz jest obowiązany pozostawić w kraju: umundurowanie, broń, dokumenty związane ze służbą oraz sprzęt służbowy, z wyjątkiem telefonu, o ile nie uzyskał zgody przełożonego właściwego w sprawach osobowych na ich wywiezienie.

2. W celu uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, funkcjonariusz składa pisemny wniosek drogą służbową.

3. O wyrażeniu lub odmowie wyrażenia zgody na wywiezienie przedmiotów, o których mowa w ust. 1, informuje się niezwłocznie zainteresowanego funkcjonariusza.

§ 5. Przed rozpoczęciem urlopu funkcjonariusz jest obowiązany powiadomić bezpośrednio przełożonego o sposobie nawiązania z nim kontaktu podczas urlopu.

§ 6. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany raz na 3 lata poddać się profilaktycznym badaniom lekarskim, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku pełnienia służby w warunkach narażenia na czynniki szkodliwe dla zdrowia lub w warunkach uciążliwych, które zgodnie z przepisami w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników wymagają większej niż określona w ust. 1 częstotliwości profilaktycznych badań lekarskich, funkcjonariusz jest obowiązany poddać się badaniom w terminach określonych w tych przepisach.

§ 7. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany uprzedzić o niemożliwości stawienia się do służby lub spóźnieniu z przyczyny z góry wiadomej lub możliwej do przewidzenia oraz określić przewidywany czas trwania nieobecności.

2. Nieprzewidziane spóźnienie do służby funkcjonariusz jest obowiązany usprawiedliwić niezwłocznie po stawieniu się do służby.

3. W razie niestawienia się do służby, funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie poinformować o przyczynie nieobecności w służbie i przewidywanym czasie jej trwania, nie później jednak niż w drugim dniu nieobecności w służbie, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W razie zaistnienia szczególnych okoliczności uniemożliwiających poinformowanie o przyczynie nieobecności w służbie w terminie określonym w ust. 3, funkcjonariusz jest obowiązany poinformować o przyczynie swojej nieobecności i przewidywanym czasie jej trwania, niezwłocznie po ustaniu tych okoliczności.

5. O przyczynach uniemożliwiających stawienie się do służby lub powodujących spóźnienie do służby funkcjonariusz jest obowiązany poinformować bezpośrednio przełożonego osobiście lub za pośrednictwem innej osoby, telefonicznie albo za pośrednictwem innego środka łączności lub drogą pocztową. Za datę przekazania informacji drogą pocztową uważa się datę stempla pocztowego.

6. Nieobecność w służbie z powodu choroby funkcjonariusz usprawiedliwia, przedstawiając zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do służby.

§ 8. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych w wymiarze:

- 1) 2 dni — w razie ślubu funkcjonariusza lub urodzenia się jego dziecka albo zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca, matki, ojczyma lub macochy funkcjonariusza,
- 2) 1 dnia — w razie ślubu dziecka funkcjonariusza albo zgonu i pogrzebu siostry, brata, teściowej, teścia, babki, dziadka, a także innej osoby pozostającej na utrzymaniu funkcjonariusza lub pod jego bezpośrednią opieką.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się, jeżeli wskazany przez funkcjonariusza termin nie pozostaje w bezpośrednim związku ze zdarzeniem uzasadniającym jego udzielenie.

3. Za dzieci, w rozumieniu ust. 1, uważa się dzieci, o których mowa w § 9 ust. 3.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych w razie konieczności osobistego sprawowania opieki nad:

- 1) dzieckiem w wieku do 8 lat w przypadku:
 - a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia małżonkowi sprawowanie opieki,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w zamkniętym zakładzie opieki zdrowotnej,
- 2) chorym dzieckiem w wieku do 14 lat,
- 3) innym chorym członkiem rodziny.

2. Za członków rodziny, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się małżonka, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku od 14 do 25 lat lub dzieci, które stały się osobami całkowicie niezdolnymi do pracy przed osiągnięciem 25 lat życia, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem.

3. Za dzieci w rozumieniu ust. 1 i 2 uważa się dzieci własne funkcjonariusza lub jego małżonka oraz dzieci przysposobione, a także dzieci przyjęte na wychowanie i utrzymanie.

4. Podstawę udzielenia zwolnienia od zajęć służbowych w przypadkach wymienionych w ust. 1, z wyłączeniem pkt 1 lit. a), stanowi zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w § 7 ust. 6.

§ 10. 1. Zwolnienie od zajęć służbowych przysługuje przez okres niezbędny do osobistego sprawowania opieki, nie dłużej jednak niż:

- 1) 60 dni w roku kalendarzowym — jeżeli opieka jest sprawowana nad dziećmi, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) 14 dni w roku kalendarzowym — jeżeli opieka jest sprawowana nad innymi członkami rodziny, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 3.

2. Łączny okres zwolnienia od zajęć służbowych w celu sprawowania opieki nad dziećmi i innymi członkami rodziny nie może przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się niezależnie od liczby dzieci i innych członków rodziny wymagających opieki.

4. W razie wykorzystania części zwolnienia od zajęć służbowych przez jednego z rodziców, drugiemu przysługuje tylko zwolnienie uzupełniające.

§ 11. Funkcjonariuszowi przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych w przypadku wezwania do stawienia się w charakterze strony lub świadka przed organem właściwym w sprawach powszechnego obowiązku obrony, organem prowadzącym postępowanie administracyjne, karne przygotowawcze, sądowe lub w sprawie o wykroczenie.

§ 12. Funkcjonariusza oddającego honorowo krew zwalnia się z zajęć służbowych na czas oznaczony przez stację krwiodawstwa w celu oddania krwi oraz na czas niezbędny do przeprowadzenia zleconych przez stację krwiodawstwa okresowych badań lekarskich, jeżeli nie mogą one być wykonane w czasie wolnym od służby.

§ 13. 1. Funkcjonariuszowi-kobiecie wychowującej przynajmniej jedno dziecko w wieku do 14 lat przysługuje w ciągu roku kalendarzowego zwolnienie od zajęć służbowych w wymiarze 2 dni.

2. Jeżeli oboje rodzice pełnią służbę w Straży Granicznej, z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, może korzystać jedno z nich.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszowi będącemu jedynym opiekunem dziecka w wieku do 14 lat.

§ 14. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu aplikację w zawodzie prawniczym przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych na czas obowiązkowych zajęć szkoleniowych, odbywających się poza siedzibą jednostki organizacyjnej Straży Granicznej.

2. Funkcjonariuszowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe i wykształcenie ogólne poza jednostkami organizacyjnymi Straży Granicznej:

- 1) na podstawie skierowania przełożonego właściwego do spraw osobowych — przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych w wymiarze i na zasadach określonych w przepisach dotyczących urlopu szkoleniowego i zwolnienia z części dnia pracy pracowników podnoszących kwalifikacje zawodowe,
- 2) bez skierowania — przełożony właściwy w sprawach osobowych może udzielić zwolnienia od zajęć służbowych, na zasadach określonych w pkt 1.

§ 15. Funkcjonariuszowi można także udzielić zwolnień od zajęć służbowych dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych w wymiarze nieprzekraczającym 5 dni w roku kalendarzowym.

§ 16. Zwolnień od zajęć służbowych, o których mowa w § 8, 9, 11—14 ust. 1 i w § 15, udziela bezpośredni przełożony funkcjonariusza.

§ 17. 1. O udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariusz występuje drogą służbową z pisemnym wnioskiem do właściwego przełożonego, załączając w razie potrzeby stosowne dokumenty.

2. Przełożony, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje funkcjonariusza o sposobie załatwienia wniosku. O odmowie udzielenia zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariusza informuje się pisemnie, wskazując przyczyny odmowy.

§ 18. Przełożony właściwy w sprawach osobowych z urzędu:

- 1) zwalnia od zajęć służbowych funkcjonariusza, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie zwolnienia ze służby w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, na okres tego postępowania,
- 2) może zwolnić od zajęć służbowych funkcjonariusza, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie zwolnienia ze służby w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy, na okres tego postępowania.

§ 19. Jeżeli odrębne przepisy przewidują obowiązek uzyskania w określonych sprawach zgody lub zezwolenia przełożonego albo przewidują możliwość zwolnienia od określonego obowiązku, funkcjonariusz składa drogą służbową pisemny wniosek do właściwego przełożonego, który udziela odpowiedzi w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

880

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 21 czerwca 2002 r.

w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję.

Na podstawie art. 15 ust. 9 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 731) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobie zatrzymanej przez Policję, zwanej dalej „osobą zatrzymaną”, udziela się niezwłocznie pierwszej pomocy medycznej lub poddaje niezbędnym badaniom lekarskim w przypadku, gdy osoba ta znajduje się w stanie zagrażającym życiu lub zdrowiu, w szczególności gdy osoba ta:

- 1) ma widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność,
- 2) oświadcza, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia,

3) żąda udzielenia jej pierwszej pomocy medycznej i przeprowadzenia niezbędnych badań lekarskich.

2. Pomocy, o której mowa w ust. 1, udziela się również, gdy z posiadanych przez Policję informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osoba zatrzymana może być chora na choroby zakaźne.

§ 2. 1. Pierwszej pomocy medycznej udziela się osobie zatrzymanej lub poddaje się ją niezbędnym badaniom lekarskim, z zastrzeżeniem ust. 2, na podstawie pisemnego wniosku dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji dokonującej zatrzymania.

2. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 1, wniosek dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1, o udzielenie pierwszej pomocy